

Janusz Podgórski

Skrzydłówko, pow. Kościerzyna

Informator Archeologiczny : badania 5, 149

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szynia przystawkowe, przęśliki gliniane dwustopniowego kształtu, grzebień kościany z brązowymi nitami i zdobioną powierzchnią, żelazne kółeczko, sznaki ekwidans kościanych z brązowymi nitami i brązowe zapinki.

W ceramice wyróżnić możemy: naczyńka baniaste i wazowate z małymi uszkami lub bez nich, małe, głębokie misy wazowate, niekiedy z wyodrębnioną szyjką mniej lub bardziej wychyloną na zewnątrz, małe, miniaturkowe naczyńka oraz naczyńka grubościenna z reguły małych wymiarów. Większość naczyń jest cienkościenna o powierzchni gładzonej i barwie ozerwawo-brunatnej lub czarnej. Zdobnictwo naczyń małe do rzadkości. Jest to przeważnie ornament rytych linii poziomych lub pionowych.

Zabytki metalowe reprezentowane były jedynie przez dwie brązowe zapinki z podwiniętą nóżką, o konstrukcji kuszowej i dolnej części.

Na podstawie uzyskanego materiału zabytkowego cmentarzysko to datować można nie wcześniej jak na III wiek n.e.

Badanie cmentarzyska zakończone całkowicie.

SKRZYDŁÓWKO, pow. Kościerska Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest na stoku wzniesienia, znajdującego się po południowej stronie drogi prowadzącej ze Skrzydłowa do Skrzydłowa, tuż przy granicy obu wsi. Badania przeprowadzone na skutek przypadkowego odkrycia grobu szkieletowego z II/III w. n.e., dokonane w 1968 r.

Poszukiwania prowadzone na najwyższym punkcie wzniesienia, stanowiącym nieużytek. Badania zakończyły się wynikiem negatywnym. Zlokalizowane jedynie miejsce położenia grobu z 1968 r., z którego wybrane pozostałe kości szkieletu, a także zebrano ceramikę późnośredniowieczną /XIV-XV w./ Z uzyskanych od ludności miejscowej informacji wynika, że w miejscu, gdzie przeprowadzono poszukiwania, podczas wybierania piasku w latach powojennych odkrywano szkielety ludzkie oraz ceramikę. Następnie teren ten zniwelowano.

Nie wyklucza się jednak występowania grobów na pozostałej części wzniesienia, gdzie ze względu na zasiewy nie można było prowadzić badań.